

$$\frac{d}{dt} \int_{\Gamma} \phi(t) \, d\sigma = \int_{\Gamma} \phi'(t) \, d\sigma$$

1

בְּאֶדְנִי יָדַבֵּר־נָא עַבְדָּגָן דָּבָר בָּאוֹנִי אֶדְנִי וְאֶלְעִירָה אַפְּגָן בְּעַבְדָּגָן
כִּי בְּמָgoּ בְּפָרָעה: אֶדְנִי שָׁאל אֶת־עַבְדָּgoּ לְאָמָר הַשִּׁילְכָּם אֲבָאוֹ
אָחָה: וּנוּאָמָר אֶל־אֶדְנִי יְשַׁלְּגֵנוּ אֲבָבָזְלָגְנוּ גַּלְגָּל וְקָנִים קָטָנוּ וְאֶחָיו מָתָּה
וּוְיָמָר הוּא לְבָדוּ לְאָמוֹן וְאֶחָיו אֶחָבוֹ: וּנוּאָמָר אֶל־אֶדְנִי עַבְדָּgoּ הַוְּרָדָהוּ
אֶלְיָהָוָה עַנִּי עַלְיוֹ: וּנוּאָמָר אֶל־אֶדְנִי לְאַיְכָל הַגָּעָר לְעַזְבָּה
אֶת־אֶבְיוֹן וְעַזְבָּה אֶת־אֶבְיוֹן וְמַתָּה: כִּי־אִירָה אַעֲלָה אֶל־אֶבְיוֹן
וְהַגָּעָר אִגְּנוּ אֶתְיָה בְּרַע אָשָׁר יִמְצָא אֶת־אֶבְיוֹן: וְלֹא־יִכְלֶל אֶ
יְסִיף לְהַחֲאָפָק לְכָל הַגְּאָבִים עַלְיוֹן וּוּקְרָא הַזְּכִיאוּ כָּל־אִישׁ מַעֲלֵי
וְלֹא־עָמַד אִישׁ אָתוֹ בְּהַתְּנוּדָה יְסִיף אֶל־אֶחָיו: וַיְמַן אֶת־קְלֹנוּ בְּבָכְיָה
וַיִּשְׂמַעוּ מַצְרִים וַיִּשְׁמַעַי בֵּית פָּרָעה: וּנוּאָמָר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אָנוֹ יוֹסֵף
הַעֲדָה אֶבְיוֹן וְלֹא־יִכְלֶל אֶחָיו לְעַזְבָּה אָתוֹ כִּי גַּבְהָלוּ מִפְנִינוּ: וּנוּאָמָר
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גַּמְוִינָא אֲלִי וְנִגְשָׂו וּנוּאָמָר אָנָּי יוֹסֵף אֶחָיכָם אָשָׁר
מִכְרָתָם אֶתְיָה מַצְרִימה: וְעַתָּה אֶל־פְּתַעַצְבָּו וְאֶל־יָתָר בְּעַנִּינְכָּם כִּי־ה
מִכְרָתָם אֶתְיָה הַנָּהָה כִּי לְמָחָה שְׁלַחֲנִי אֶל־הָם לְפָנֵיכֶם:

6210 2020

³³ בוגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב דכיתיב ³⁴ מן הבהמה הטהורה וכן הבהמה אשר איננה טהורה בוגנות צדיקים דבר הכתוב אלא א"ר אלעזר שמחנהויה ארוכות א"ב אמר לעולם רכות ממש ולא גנאי הוא לה אלא שבח הוא לה שהוחה שומעת על פרישת דרכיהם בני אדם שהוו אומרים שני בנים יש לה לרבקה שתי בנות יש לו לבן גוזלה לנוריל וקטנה לקטן והויה יושבת על פרישת דרכיהם ומשאלת נдол מה מעשיו ³⁵ איש רע הוא ממלסתם כ-יבירות קמן מה מעשיו ³⁶ איש תם יושב אוהלים והוא בוכה ברע שנשרו ריסי עיינה והין דכיתיב יירא ה' כי שנואה לאה מאי שנואה אילמא שנואה ממש אפשר בוגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב בוגנות צדיקים דבר הכתוב אלא ראה הקב"ה ששינויין מעשה עשו בפניה ויפחה את רחמה

ר ווַיָּגַשׁ אֶלְיוֹן יְהוּדָה . וְדִבָּה יְמִים בָּאֵם נָאָם הָ וְנִגְשָׁה חֲרוֹשׁ
וְנוּר (פסט' ס'). חֲרוֹשׁ וְהַיְהוּדָה , בְּקַצְצָר וְהַיְסָפָר שְׁנָא'
(כְּלִיטָחָת ז') וְתָגָה אֲגָתָנוּ טַלְאָמִים אַלְאָמִים . וְזַהֲקָעָנִים וְהַ
יְהוּדָה (גְּנִיסָה ס') בַּיְדַכְתֵּי לְיְהוּדָה קַשְׁתָה . בַמִּשְׁךְ הַחֲרוֹשׁ וְהַ
יְסָפָר שְׁמַשְׁךְ וְזַעַן שֶׁל אָבִיו וְהַיְהוּדָה לְמַצְחָם כְּרַכְתִּיב (פסט'
ז') בְּחַבְלָה אָדָם אַמְשָׁבֵט . (פסט' פ') וּדְתִימָה רְדָדִים עֲסִים
אֶלְיוֹן הַשְּׁבָטִים . אֲסֹרָה מְלָכִים מְטוּנִים אֶלְיוֹן עַם אֶלְיוֹן מִתְּ
אַיִכְתָּה לְנוּר .

וְאֶת־יִהוֹדָה שָׁלַח

ט לפניו אל-יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארץם גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקרת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צנאריו ויבק על צנאריו עוד:

۲۷۳

וירא את העגלות אשר שלח יוסף, אותו עגלות אשר שלח פרעה לשאת אותו היותה עובודה זורה חקוקה עליהן, עמד יהודה ישרפן, למוד הוא השבט הזה היה שורף עז.

**מִהְרָוּ וְעַלּוּ אֶל־אֲבֹיו וְאָמְרָתָם אֶלְיוֹ כִּי־כֵן אָמַר בְּנֵה יוֹסֵף שָׁמְגִיא אֱלֹהִים ס
לְאַדְוֹן לְכָל־מִצְרָיִם רְדֵה אֶלְיָהוּ אֶל־תְּפֻעַם: וּוֹשְׁבַת בְּאֶרְץ־גָּשָׂן וְהִיא
אֶקְרָבוֹב אֶלְיָהוּ אַתָּה וּבְנֵיהֶךָ וּבְנֵי בְּנֵיהֶךָ וּצְאָנָה וּבְקָרְבָּן וּכְלֵאָשֶׁר־לְךָ:
וּכְלַבְלַלְמִי אַחֲרָ שֵׁם כִּי־עוֹד חַמֵּשׁ שָׁנִים רְעָב פָּנִיתְגָּרֶשׁ אַתָּה וּבִתְגָּרֶשׁ
וּכְלֵאָשֶׁר־לְךָ:**

א"ר חייא בר אבא אמר רבי יוחנן בשעה שאמר לו פרעה לוקף ובלעדך לא יומס איש אה ידו ותו אמר אמץ איזטגנני פרעה עבר שלקחו רב בעישים וכף חמישיתו עלט אמר להן נתני מלכות אמי וואה כו אמרו לו א"כ יהא יודע בשבעים לשין בא גבריאל ולמדו שבעים לשין לא הוה קמץ והסית לו את אחת ממשמו של התקב"ה ולמד שנאמר עדות נהוקות שמו בזאת על ארץ מצרים (שפת לא דרעת אשמע) ולמדר כל לשנא דאיישתע פרעה בהירה אהדר ליה אישתע אוthon בלשון הקרש לא הוה Ка ידע מא הוה אמר אל אמרי אגמירה ולא גמר אמר ליה אישתבע ליל לא מגלית אישתבע לו כי א"ל אובי השביעני לאומר אל ויל איותשל אשבעניך אמר ליה ואוותשל נמי אידיך רלא נידיא ליה א"ל עלה וכבר את אביך באשר השביען

(כח) להורות לפניו, כתרגומו, לפנות לו מקום ולהורות היאך
מיישב בה. לפניו, קודם שיגיע לשם. ומדרש אגדה⁴²: להורות
לפניו, לתקן לו בית תלמוד בשם צaan הוראה. ויבן

וְלֹא בָנֵן שְׁתִי

בעצומו בימים אחדים באחכומו אמרה:

K311 2610

ררושם. זו סנהדריו גוזלה של ישראל אשר לא שוכן יושבון ומכבנן אותה.

טוויל נון
ר' פָּנָא

ברוך אתה ייָהּ רַבָּנִין בְּרָכָתֶךָ עֲלֵינוּ

๑๖

וירא את המקום מרחק, מה ראה,
ראה ענן קשור בהר, אמר דומה שאותו
מקום שאמר לי הקב"ה לך קוריב את בני שם,
אמר ליצחק בני רואה אתה מה שאני רואה,
אלן, אמר לשני נעריו רואים אתם מה שאני
רואה אלן לאו, אמר הוואיל וחמור אינו רואה
ואתם אינכם רואים שבו לכם פה עם החמו.

פרק חמ"ג נילא

๑๗

ישראאל היה קולו הולך מסוף העולם ועד סופו וכל [מלפני] עובי כוכבים אחד ונתנו שורה
שנאמר טוביחלון בלו אומר בבוד נתקבצ'ן מל'ם אצל מל'ם הרשות ואמר לו מה קול החמן אשר שמענו
שמא מבול בא לעולם ז' (אמר להם ח' למבול ישב [אשר להם]) ושוב ח' מל' לעולם *כבר נשבע הקב"ה
שאינו מביא מבול לעולם ז' אמרו לו מבול של מים אין מביא אבל בשור כל השם מביא שאנו כי (הנה) באש
ה' נשפט אמר להן כבר נשבע שאנו יטשוחה כל בשור ומה קול החמן הזה שישטמנו אמר להם המורה טוביה
יש לו בבורות גנו שהורה אזלו *תתקע' דוחות קודם שנברא העולם וביקש ליהנה לבני שנאמר ח'/
עו' לעמו יתן ז' מיד פחחו פולם ואמרו ח' יברך את עמו בשלום

ב' קמ"ג קי' קי'

๑๘

ואיש לא יעלה עמד ולא איש אל ירא, הלוחות
ראשונות על שנתנו בפומבי לפיך שלטה בהם עין
הרע ונשתברר וכאן אמר לו הקב"ה אין לך יפה מין
הצניעות, שנאמרה) ומה ח' דושך ממד כי אם עשו
משפט ואהבת האף זהצנע לכת.

פרק חמ"ג כ' גמ' ז

๑๙

וְתִּדְבַּר־יְהוָה אֱלֹהִים לְאַמְرָה: וְאַתָּה קֹנוּ אֶת־קְהִלָּתְךָ עֵץ אֶחָד וְכַתְבֵּן ט ט
עַל־זָהָב וְלְבָנִי יִשְׂרָאֵל חֲבָרוּ וְלַקְחֵת עֵץ אֶחָד וְכַתְבֵּן עַל־זָהָב
לְיִזְרֵר עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבָרוּ: וְקָרְבֵּן אֶת־עֵץ אֶחָד אֱלֹהִים חֲבָרוּ
אֶחָד לְגַן לְעֵץ אֶחָד וְתִגְנֵוּ לְאַחֲדִים בִּינְךָ: וְכָאֵשֶׁר יָאמְרוּ אֱלֹהִים ח' ז
בְּגַם עַמְקָם לְאָמֵר הַלּוּא־תִּגְנֵזֶד לְגַן מֵהַאֱלֹהִים לְךָ: דָבָר אֶל־לְבָם כֹּה יְט
אָמֵר אֱלֹהִים יְתֻהָה הַגָּהָה אָבִי לְקַמְתָּעֵץ יְסַלְּאֵשֶׁר בִּיד־אֶפְרַיִם
וְשַׁבְּעֵי יִשְׂרָאֵל חֲבָרוּ וְגַמְפָתָא אָוֹתָם עַלְיוֹ אֶת־עֵץ יְהוָה וְעַשְׂתָמָם
לְעֵץ אֶחָד וְתִגְנֵוּ אֶחָד בִּינְךָ: וְתִגְנֵזֶד הַעֲצִים אֲשֶׁר־תִּקְתַּבְנָבָע עַל־לְבָם בִּינְךָ כ
לְעֵינֶיכֶם: נְדַבֵּר אֶל־לְבָם כִּי־אָמֵר אֱלֹהִים יְתֻהָה הַגָּהָה אָבִי לְקַמְתָּעֵץ כ
בְּגַם יִשְׂרָאֵל כִּי־גַן הַגָּהָה אֲשֶׁר־הַלְּכוֹשָׁם וְקַבְצָתָן אָהָם מִסְבֵּב וְהַבָּאָתִי
אוּתָם אֱלֹהִים אֶת־אֶתְמָתָם: וְעַשְׂתִּי אָתָם לְגַן אֶחָד בְּאָרֶץ בְּהַרְיָה יִשְׂרָאֵל כְּ
וּמְלָה אֶחָד הַגָּהָה לְכַלֵּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יְהִי־עֹד לְשָׁנִי גּוֹטֵם וְלֹא יְחַצֵּן
עַד לְשָׁנִי צְמַלְקָות עַזְוֹן: כה' קמ' קי' קי'

๒๐

ש' שנאו רע' ואהבו טוב והצעו בשער משפט או' יחן יהוה אלהי
צְבָאֹת שָׁאָרִית יוֹקֵף:

ג' גמ' ז

๒๑

אד' יותן מפני מה וכח אחאב למלך כ' ב' שנה מפני שביכך את החורה שניתנה
בכ' באחוות שנאמר יושלח מלכים אל אחאב מלך ישראל והו יאמר לו הנה אמר בן הדר ז' ז
כספר וזה ב' לי הוא ונשיך ובניך הוטבים לי ח' כי אם כתה מחר אשלח את עבד אליך והפש
את ביך ואת בתי עבדך והיה כל מהמד עניך ישימן בירם ולכך יאמר למלכי בן הדר אמרו
לאחוני ובטלך כל אשר שלחת לעבדך [אל עבדך] בראשונה עשה והרבר הוה לא אוכל לעשות מאה מהמד
עניך לא ס' ת' פעה תира בבקעת מנדו .. כ' קמ' קי' קי'

ב' קמ' קי' קי'

ג' גמ' ז

את ה' האבות ואת ה' הידענים ואת התרפים ואת ה' הגלקים ואת כל
השלקים אשר גרו הארץ יהודה ובינושלים בערך יאנשוו ליפען

ה' הקדים את דברי התיורה הכתבים על הפסר אשר מצא חלקיינו
ה' הכהן בית יהוה: וכמהו לא יהלה לפניו מלך אשר שב אליו יהוה (ה'
בכל לגבבו ובכל נפשו ובכל מאנדו בכל תורת משה ואחריו לא'

אל' כ' ז' ז'

קם במקומו:

๒๒